

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I., a. s., R.** / predtým **H., a. s. Košice** /, IČO: **X.**, proti žalovanému: **S., P., o zaplatenie 64 003 583,31 Sk**, o oslobodenie od súdneho poplatku, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 36 Cb 36/2001 zo dňa 16. 08. 2010, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 36 Cb 36/2001 zo dňa 16. 08. 2010 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 36 Cb 36/2001 zo dňa 16. 08. 2010 o návrhu žalobcu podaného dňa 09. 08. 2010, o oslobodenie od súdnych poplatkov rozhodol tak, že žalobcovi oslobodenie od súdneho poplatku nepriznal. V dôvodoch uznesenia uviedol, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom 36 Cb 36/2001 zo dňa 28. 01. 2010 rozhodol tak, že zamietol žalobu a žalovanému trovy konania, ktorý rozsudok Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil a trovy odvolacieho konania žalovanému nepriznal. Proti tomuto rozhodnutiu Najvyššieho súdu žalobca podal dovolanie, na základe čoho mu súd uložil výzvou v lehote určenej uhradiť sumu vo výške 33 193 eur za podanie dovolania v zmysle sadzobníka súdnych poplatkov. V zdôvodnení uznesenia konajúci súd citoval zdôvodnenie žalobcu rozhodujúce pre posúdenie dôvodnosti jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. Konštatoval, že zákon bližšie nedefinuje pojem „pomery účastníka“, ktoré môžu byť dôvodom na oslobodenie od súdnych poplatkov a uviedol, že bezpochyby nemôže ísť o také pomery, ktoré vyplývajú z podnikateľskej činnosti. Skutočnosť, že spoločnosť nemá finančné prostriedky na úhradu súdneho poplatku označil za takú, ktorú nie je možné akceptovať ako dôvod pre oslobodenie od súdneho poplatku. Konštatoval, že žalobcu ako podnikateľský subjekt nie je možné podrobiť rovnakému merítku ako sociálne slabú

fyzickú osobu, ktorá nevlastní žiaden majetok väčšieho rozsahu. Konštatoval, že pomery, ktoré by odôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov v prípade, že by sa žalobca dostal do ťaživej finančnej situácie, by museli vyplývať z dôvodu vyššej moci, napr. vzhľadom na nepredvídateľné okolnosti, ktoré nemajú pôvod v podnikaní. Za súčasť podnikateľskej činnosti označil účasť v súdnych konaniach súvisiacich s podnikaním, na ktorej krytie výdavkov si obchodná spoločnosť musí vytvoriť finančné prostriedky z vlastných zdrojov. Podľa odvolacieho súdu nepriznanie oslobodenia od poplatkovej povinnosti z dôvodu zrejme bezúspešného uplatňovania alebo bránenia práva treba starostlivo zvažovať, nakoľko ide o určitú prejudíciu výsledku sporu a navyiac konštatoval, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nevzhliadol dôvod na pripustenie dovolania, nakoľko postup konajúceho súdu bol podľa neho postupom zákonným. Vzhľadom na to, že súd nepovažoval obe podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov za splnené rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie podaním doručeným súdu 20. 09. 2010 a v súlade s ustanovením § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. navrhol ho podľa § 220 O. s. p. zmeniť a priznať žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Ako dôvod uviedol, že nie je zriedkavé, že podnikateľské subjekty sa dostávajú do finančných ťažkostí nie vlastným pričinením, ale zásluhou iných participujúcich subjektov v obchodných vzťahoch, čo je aj prípad žalobcu. Prípadné zaplatenie súdneho poplatku by finančnú situáciu žalobcu tak ovplyvnilo, že by možno došlo k zániku spoločnosti a ohrozeniu pracovných miest, ktoré spoločnosť vytvorila. Podľa žalobcu pri bránení práva sa prostredníctvom súdu nemôže vytvárať taký stav, ktorým sa subjekt vystaví takémuto riziku. K argumentácii stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý nevzhliadol dôvod na pripustenie dovolania žalobca dal do pozornosti, že dovolanie smerovalo predovšetkým k porušovaniu zákona zo strany odvolacieho súdu a teda meritum predmetného sporu nie je v tomto prípade prioritné. Podotkol, že spoločnosť žalobcu využije ďalšie právne postupy na zvrátenie predmetného stavu. Podľa žalobcu zásada dosiahnutia práva na spravodlivosť nemôže byť oklieštená a znemožnená nespôsobilosťou zaplatiť súdny poplatok ani v prípade, že ide o podnikateľský subjekt.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nevyhovet.

Predmetom odvolacieho konania je posúdiť správnosť uznesenia č. k. 36 Cb 36/2001 zo dňa 16. 08. 2010, ktorým Krajský súd v Bratislave návrhu na priznanie práva na oslobodenie od súdnych poplatkov nevyhovel.

Z obsahu návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov za dovolanie vyplýva, že žalobca jeho právo odôvodňuje jeho právom na spravodlivé súdne konanie, keďže je názoru, že postupom odvolacieho súdu, ktorý pri vyhlásení rozhodnutia jeho rozhodnutie dostatočne nezdôvodnil bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. Zo spisu je zrejmé, že žalobca podal sťažnosť aj na Ústavný súd Slovenskej republiky o ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že ju pre nedostatok právomoci odmietol. Odvolateľ ako dôvod pre priznanie práva na oslobodenie od súdneho poplatku za dovolanie udáva, že prípadné zaplatenie súdneho poplatku by viedlo k možnému zániku spoločnosti a tým aj k ohrozeniu pracovných miest. Tak ako z návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov označeného žiadost' / v spise na strane 226 / tak aj z obsahu odvolania proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 36 Cb 36/2001 zo dňa 16. 08. 2010 nie je zrejmé, že by navrhovateľ právo na oslobodenie od súdneho poplatku preukázal, že jeho pomery odôvodňujú priznať právo celkom alebo z časti od oslobodenia od súdneho poplatku. Tvrdenie navrhovateľa, že samotné konanie ovplyvnilo stabilitu obchodnej spoločnosti, tvrdenie, že dovolanie smeruje predovšetkým k porušovaniu zákona zo strany odvolacieho súdu, že spoločnosť žalobcu z dôvodov viacerých sporov si nemôže dovoliť uhrádzať priebežné náklady s tým spojené, nie je preukázaním pomerov účastníka, ktoré by odôvodňovali jeho právo na oslobodenie od poplatkovej povinnosti. Z obsahu spisu je zrejmé, že predmetom dovolania je zaplatenie pohľadávky, ktorú žalobca získal zmluvou o postúpení za odplatu. Žalobca musel predpokladať, že zaplatenie pohľadávky, ktorú kúpil nebude možné vydober' bez súdneho sporu a že s vedením sporu mu vzniknú priebežné náklady. Názor navrhovateľa ohľadne jeho práva na oslobodenie od poplatkovej povinnosti, že s vymáhaním jeho kúpených pohľadávok mu vznikajú náklady, ktoré ohrozujú stabilitu jeho obchodnej spoločnosti a ohrozenie pracovných miest nie je preukázaním pomerov účastníka, pre ktoré by právo na oslobodenie od poplatkovej povinnosti bolo možné priznať. Preukázaním pomerov zakladajúcich dôvod pre priznanie práva na oslobodenie od poplatkovej povinnosti nie je ani subjektívny názor účastníka ohľadne súdom nedostatočného zdôvodnenia rozhodnutia pri vyhlásení. Poplatková povinnosť je zákonom

stanovená povinnosť, ktorej nie je možné sa zbaviť z dôvodu, že jej plnenie ohrozuje stabilitu obchodnej spoločnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky / § 10a ods. 1 O. s. p. / na základe uvedeného rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 36 Cb 36/2001 zo dňa 16. 08. 2010 podľa ustanovenia § 219 O. s. p. ako správne potvrdil.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková